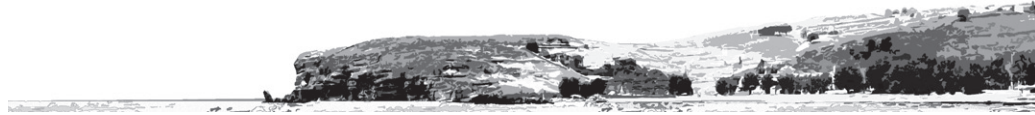

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 272 • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2022 • Κωδικός 2960 Χ+5

As αναστηθεί η ελπίδα...

Χρόνια Πολλά! Ελπιδοφόρο το μήνυμα της Ανάστασης μέσα στην καρδιά της άνοιξης, φέρνει ελπίδα στους ανθρώπους κι αισιοδοξία στον κόσμο! Η μοίρα της ανθρωπότητας είναι αυτή... Αέναν η μάχη του φωτός με το σκότος. Επαναλαμβανόμενα τα Πάθη του ανθρώπου και πολλές οι θυσίες, ώσπου να λάμψει και πάλι το αναστάσιμο φως. Σε κάθε δυσκολία και σε όλες τις σκοτεινές εποχές η επιμονή κι ο συνεχής αγώνας δεν έπαψαν ποτέ. Έτσι συντηρείται η ελπίδα...

Περάσαμε δύσκολα εδώ και πολύ καιρό. Και είναι σε τέτοιες στιγμές που βγάζει κανείς το απόθεμα της ψυχής του... την καλοσύνη και την αγάπη. Κι άλλοτε την ανασφάλεια, τον φόβο... Μέσα σε αυτό το κλίμα, οι σύλλογοι κράτησαν το φως αναμμένο και θα συνεχίσουν την προσπάθειά τους. Η καλλιέργεια του πολιτισμού είναι το μόνο μέσο, για να αντιμετωπιστεί η βαρβαρότητα. Πολιτισμός σημαίνει σεβασμός στη ζωή και στον άνθρωπο. Σημαίνει αδιάκοπη προσπάθεια καλλιέργειας της γνώσης, της αισθητικής, της ομορφιάς του κόσμου. Σημαίνει να κάνεις καθημερινή πράξη την αλληλεγγύη, να φροντίζεις την κοινωνική ομάδα και να νοιάζεσαι για τον διπλανό. Δεν είναι φοβηκός ο πολιτισμός. Είναι στάση ζωής. Καθόλου τυχαία κάθε φωτεινή περίοδος της ανθρώπινης ιστορίας ταυτίζεται με την καλλιέργεια του πολιτισμού.

Ο Σύλλογος από την ίδρυσή του στηρίζει τη δράση του στον πολιτισμό. Έτσι λειτουργεί τα δημιουργικά του τμήματα, οργανώνει δράσεις και εκδηλώσεις, διασώζει την παράδοση, συμβάλλει στον εξωραϊσμό του χωριού, καλλιεργεί την προσφορά στον άνθρωπο μέσω της αιμοδοσίας. Οι δράσεις του έχουν σαφές το στίγμα του πνεύματος, της προόδου και της προσφοράς. Γίνονται πράξη μέσα από την ανιδιοτελή προσφορά όλων σας!

Με αυτό το πνεύμα θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε. Θα βρεθούμε ξανά στις συνάξεις και στις εκδηλώσεις μας. Συνεχίζουμε να οργανώνουμε και να σχεδιάζουμε το μέλλον με σύνεση και όραμα, με σαφή προσανατολισμό το καλό του ανθρώπου, την ομορφιά της ζωής, την ενότητα και την πνευματική πρόοδο. Όπως μας έχουν διδάξει αιώνες ιστορίας της ανθρωπότητας, δεν υπάρχει αληθινή πρόοδος, αν δε φροντίζουμε για την πνευματική ανέλιξη του ανθρώπου και την ομορφιά του κόσμου. Θα κρατήσουμε το φως αναμμένο. Ακόμα και μία μόνο φλόγα είναι αρκετή, για να διαπεράσει το σκοτάδι.

Χρόνια πολλά σε όλους! Χριστός Ανέστη!

Το Δ.Σ.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417).

Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314.

(Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΒΑΖΑΡ 2022 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΗΜ. ΒΑΛΕΛΗ

Η φύση είναι το απόλυτο παράδειγμα ταλέντου και δημιουργίας. Την άνοιξη η πλάση γεμίζει χρώματα και μυρωδιές κι εμείς απολαμβάνουμε κάθε λουλουδί, που αποτελεί πηγή έμπνευσης όλων των ανθρώπων.

Ο σύλλογός μας και φέτος ενίσχυσε και στήριξε τις υπέροχες πασχαλινές δημιουργίες των μελών και φίλων του οργανώνοντας το 2^ο πασχαλινό bazaar. Η δράση αυτή έλαβε χώρα στην αίθουσα του συλλόγου μας, 9 με 16 Απριλίου, και στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία χάρη στη στήριξη όλων.

Ο χώρος γέμισε με πασχαλινές λαμπάδες, σοκολατένια αυγά, κουλουράκια και γλυκά του κουταλιού, που επέλεξαν όλοι από την πρώτη μέρα. Επίσης υπήρχαν και άλλες δημιουργίες που ξεχώρισαν όπως μπιζού, ντεκουπάζ διακοσμητικά σπιτιού, πλεκτά αξεσουάρ και χειροποίητα σαπουνάκια.

Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη και τους φίλους που προσέφεραν ανιδιοτελώς τις υπέροχες χειροτεχνίες τους στο πασχαλινό bazaar και είναι οι:

Ελένη Καραστεφανή, Μυρσίνη Α. Κοντού, Νίκη Ρεπάνη, Σταυρούλα Καφετζή, Χρύσα Φιλιππίδη, Αθηνά Σινιόρου, Χριστίνα Τσαλαβούτη, Δέσποινα Ρεπάνη, Στέλιος Ζουμπουνέλλης, Κική Μιλόδου, Τασία Κοβιού, Μάχη Χυδεριώτου, Μαρία Βαλελή, Πόπη Χονδρέλλη, Ελευθερία Πουλικάκου, Μυρσίνη Α. Βουδούρη, Φίλιππα Ρέμμα, Ροδούλα Ρέμμα, Κατερίνα Ρέμμα, Δέσποινα Βακάλη-Μιχαηλίου, Δήμητρα Βουρνάζου-Γραβάνη, Μαρία Βουρνάζου-Σπανού.

Ευχαριστούμε επίσης όσους βοήθησαν με κάθε τρόπο στη λειτουργία του bazaar. Τον **Γρηγόρη Μαρούλη**, την **Ευαγγελία Χυδεριώτου**, την **Ελένη Πιπίνη** και τη **Μυρσίνη Α. Κοντού** που βοήθησαν στην παραλαβή και το στήσιμο, τον **Δημήτρη Βουδούρη** που κάθισε στο ταμείο του bazaar, τη **Βασιλική Βουδούρη** που έφτιαξε την ωραία αφίσα.

Ευχαριστούμε επίσης όλους εσάς που μας υποστηρίξατε και σε αυτή την δράση, που όπως μας αναφέρατε ήταν μία ευκαιρία επικοινωνίας και κινητοποίησης όλων μας. Η φύση θα συνεχίσει να εμπνέει τους εθελοντές μας κι εμείς θα συνεχίσουμε να τους στηρίζουμε.

ΚΑΛΕΣΜΑ

Στο πλαίσιο των καλοκαιρινών εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από τη μικρασιατική καταστροφή προγραμματίζουμε έκθεση φωτογραφίας.

Αν έχετε φωτογραφικό υλικό από αυτή την εποχή, παρακαλούμε επικοινωνήστε με τον **Φώτη Βασιλόγλου (2109963518)**.

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595

www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com

Υπεύθυνη έκδοσης: Αντζέλα Κοντού

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωστώνη, Έλενα Παπαδοπούλου,

Αρτέμης Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου, Σταυρούλα Βαλελή

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritechnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Την Παρασκευή 4 Μαρτίου, καλεσμένοι από τους συλλόγους Γονέων και Διδασκόντων του 4^{ου} Δημοτικού σχολείου Αγίας Παρασκευής, η ομάδα των Κουδουνάτων μάς παρουσίασε σε μαθητές, δασκάλους και γονείς τα έθιμα του χωριού μας. Η συνάντηση έγινε στην φιλόξενη αίθουσα του συλλόγου «Χοροταξιδευτές». Η ομάδα μας όπως πάντα μεγάλη κι ενθουσιώδης. Μπροστάρnis ο **Δημήτρης Νοικοκύρnis (Σαμαράς)** με το τουμπελέκι του, μπροστινέλλα ο **Κώστας Ιωσηφέλλnis του Γεωργίου** και στην παρέα μας ήταν ο **Παναγιώτnis Αραπέκnis με τον εγγονό του Ιάσωνα**, ο **Δημήτρnis Γουγιάνnis**, ο **Κώστας Βαλλήνnis**, ο **Γιώργος Ιωσηφέλλnis του Κωνσταντίνου**, ο **Γιώργος** και ο **Σταμάτnis Καξηνίnis**, ο **Μανώλnis Βαλλήνnis**, ο **Θωμάς Σουβλήλλnis** και ο **Μάκnis Βαλλήνnis**.

Στο αρμάτωμα της ομάδας βοήθησε ο **Χρήστος Ιωσηφέλλnis του Γεωργίου**. Ευχαριστούμε και τα κορίτσια της ομάδας **Εύα Ντεληνικολή** και **Ζηνοβία Βαλλήν** για τη βοήθειά τους. Επίσης ευχαριστούμε τον **Φώτν Αποσπόρnis (Μπούνντα)** για τις όμορφες γαλιές που μας έφτιαξε και τον **Στέλιου Ζουμπουνέλλnis** για τα μερεμέτια στις παλιές γαλιές. Στη συνέχεια η παρέα κατέληξε σε ψισαριά της περιοχής με αποκριάτικα τραγούδια και με μία ρίμα που την έφτιαξε ο Σαμαράς μέχρι να παραγγείλουμε.

Μάκnis Βαλλήνnis

Γεια και χαρά σε όλους σας, γεια σας καλοί μου φίλοι που πάντα το χαμόγελο είναι στα δυο σας χείλη. Γεια τσι χαρά τσι στα παιδιά, σ' αυτά τα σχολιαρούδια που αγαπούν τον τόπο μας και τα παλιά τραγούδια. Δυο λόγια θέλω να σας πω για την συνάντησή μας που αφορούνε τον χορό και την παράδοσή μας.

Φίλοι μου, η παράδοση έχει μεγάλες ρίζες μα πέρασε κατά καιρούς μπόρες και καταιγίδες. Πολλοί την πολεμήσανε, γλυκιά μου κοπελούδα και φέρανε κατά καιρούς ξενόφερτα τραγούδια. Μα όμως η παράδοση έχει καλά ριζώσσει. Γι' αυτό κανένας δεν μπορεί για να την ξεριζώσσει. Με αυτή μεγαλώσαμε γιαγιάδες και παππούδες και έχουμε εικονίσματα από τους προπαπούδες. Γι' αυτό και εμείς για όλα αυτά δείχνουμε σεβασμό μένουμε στην παράδοση και τον πολιτισμό. Σήμερα μαζευτήκαμε να πούμε τα δικά μας, τα έθιμα και τους χορούς απ' όλα τα χωριά μας.

Η ανοιξιάτικη αιμοδοσία

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Την Κυριακή 13 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στον Σύλλογο η καθιερωμένη μας ανοιξιάτικη εθελοντική αιμοδοσία. Η προσέλευση δυστυχώς δεν ήταν η αναμενόμενη, καθώς τα άτομα που προσήλθαν ήταν μόλις 11 και τελικά αιμοδότησαν τα 10. Εδώ και καιρό με λύπη παρατηρούμε ότι τα άτομα που έρχονται να προσφέρουν αίμα μειώνονται όλο και περισσότερο και το γεγονός αυτό μας προβληματίζει. Μόνο 11 άνθρωποι από όλο το δυναμικό του Συλλόγου μας; Κάτι πάει λάθος, αηλιά τι; Έφταιγε ο άσχημος καιρός, ο χιονιάς; Το γεγονός ότι πολλοί αιμοδότες είχαν νοσήσει ή ανάρρωναν; Η πληροφόρηση από τη δική μας πλευρά ήταν ελλιπής;

Αυτό που σίγουρα περίσσεψε πάντως ήταν η προθυμία αυτών των 11 ανθρώπων που ήρθαν κοντά μας εκείνη τη μέρα από όλα τα σημεία της Ατακίς και τους ευχαριστούμε θερμά. Να σημειώσουμε μάλιστα ότι ένας τακτικός μας αιμοδότης ξεκίνησε από τη Ραφήνα, όπως κάνει κάθε φορά άλλωστε, για να έρθει να δώσει αίμα στη Δάφνη διασχίζοντας το μισό ηκεανοπέδιο και αποδεικνύοντας ότι το χρόνο τον βρίσκουμε όταν πραγματικά θέλουμε κάτι.

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να ζητήσουμε συγγνώμη για μία αστοχία μας. Η προηγούμενη από αυτή την αιμοδοσία που έγινε στις 28 Νοεμβρίου 2021

Το έθιμο τσ' αποκριάς είναι οι Κουδουνάτοι και μια ομάδα σήμερα ήρθαν εδώ και να 'τοι. Και τα κουδούνια αντηχούν σ' όλους τους μαχαλάδες μα έχουμε και έθιμο Ευζώνους και Βρακάδες. Πίνουν ρακί, χορεύουνε και τσι καρδιές ενώνουν και με τα τουμπελέκια τους τον κόσμο ξεσηκώνουν. Με αυτά λοιπόν τα έθιμα γλεντούσαν οι παλιοί μας και εμείς θα τα θυμόμαστε σ' όλη την ζωή μας. Φτάνει να έχουμε όλοι μας ειρηνικές ημέρες και να μοιράζουμε φιλιά και όχι σφαίρες. Σας αγαπάω όλους σας και πριν αναστενάξω την τελευταία μου ευχή θέλω να τη φωνάξω. Να το φωνάξω δυνατά σε όλους τους ανέμους Ειρήνη σ' όλους τους λαούς και όχι στους Πολέμους! Με αγάπη,

Δημήτρnis Νοικοκύρnis - Σαμαράς

Ο **Λουκάς Αημναίος**, ο δάσκαλος για μπουζούκι και κιθάρα στο μουσικό τμήμα μας, δώρισε ένα τρίχορδο μπουζούκι στον Σύλλογο, ώστε να μπορεί οποιοσδήποτε να μελετά έστω κι αν δε διαθέτει το όργανο στο σπίτι. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί θερμά!

Από το ίδιο δημιουργικό τμήμα ακόμα μια είδηση που μας κάνει πολύ χαρούμενους: ο **Μιχάλλnis Πιπίνnis του Παναγιώτnis**, που θα είναι πλέον ο υπεύθυνος του τμήματος, οργανώνει μαθήματα για ούτι. Εάν θέλετε λοιπόν να μάθετε αυτό το υπέροχο όργανο, ελάτε να συμμετέχετε!

Η συντακτική ομάδα έχει τη χαρά να καλωσορίσει στους κόλπους της δύο νέα μέλη, δύο κοπέλες εξαιρετικές, που παρά το νεαρό της ηλικίας τους, έχουν ήδη καταφέρει πολλή, η καθεμία στο δικό της πεδίο, τη **Σταυρούλλα Βαλλήν** του Δημητρίου και την **Έλενα Παπαδοπούλου**, του Χρήστου και της Χρύσας Φιλιππίδη.

Η Σταυρούλλα είναι φοιτήτρια στο Παιδαγωγικό τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Παν/μίου Θεσσαλίας, στον Βόλο. Από μικρή παρακολουθούσε μαθήματα παραδοσιακών χορών με τον Κώστα Πιπίνη και έχει λάβει μέρος σε αρκετές πολιτιστικές εκδηλώσεις μιας και τρέφει μεγάλη αγάπη για το χωριό και προσπαθεί με κάθε ευκαιρία να βρίσκεται εκεί και να το στηρίζει.

Η Έλενα σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο ΕΚΠΑ και φοίτησε σε πανεπιστήμιο της Πολωνίας στο τμήμα Λογοτεχνίας και Κινηματογράφου. Εργάζεται ως καθηγήτρια αγγλικών και ταυτόχρονα είναι επιμελήτρια σε δύο εκδοτικούς οίκους, ενώ διαχειρίζεται και το λογοτεχνικό blog Moonlight Tales. Η Έλενα ασχολείται και με τη συγγραφή. Πρόσφατα μάλιστα κυκλοφόρησε το πρώτο της βιβλίο με τίτλο «Ένα μόνο γράμμα», ενώ παλιότερα είχε δημοσιεύσει στα Μεσοτοπιτικά Νέα το διήγημά της «Ένας άγγελος γεννιέται», όπου πλέον θα επιμελείται στήλη με αντικείμενο το βιβλίο.

Αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του Συλλόγου οι προσκλήσεις ενδιαφέροντος για διάφορες οικοδομικές και ηλεκτρομηχανολογικές εργασίες στο έργο του μύλου, 17 επιμέρους κατηγοριών, που συνέταξε με βάση τη μελέτη του έργου η Επιβλήπουσα Μηχανικός του έργου, κα Ιωάννα Βαλλήνα.

δεν καλύφθηκε στην εφημερίδα και δυστυχώς η λίστα με τα ονόματα των αιμοδοτών δεν είναι πια στα χέρια μας. Αποηογούμαστε γι' αυτή την παράληψη και θέλουμε να εκφράσουμε το πιο θερμό ευχαριστώ μας σε όλους μας τους αιμοδότες και να δώσουμε πολλές ευχές για καλή υγεία.

Η εθελοντική προσφορά αίματος είναι η πιο αητρουιστική πράξη ανθρωπιάς αφού ο αιμοδότης δίνει κυριολεκτικά ένα κομμάτι από τον ίδιο του τον εαυτό στον άγνωστο συνάνθρωπο που το έχει απόλυτη ανάγκη για να ζήσει. Αν αυτό το μήνυμα φτάσει και συνειδητοποιηθεί από περισσότερους, τότε σίγουρα θα αυξηθούν οι αιμοδότες και ιδιαίτερα στις νεότερες ηλικίες.

Με την ελπίδα πάντα να είναι αχρείαστο το αγαθό αυτό ώστε να μη θυμόμαστε την αξία του μόνο όταν το έχουμε ανάγκη...

Οι πιο θερμές μας ευχαριστίες στους αιμοδότες μας:

Βαλλήνnis Μάκnis, Βογιατζής Βασίλλnis, Βουδούρnis Αρτέμnis, Ιωσηφέλλnis Σπυρ. Φώτnis, Πιπίνnis Γιάννnis, Πιπίνnis Παναγ. Μιχαήλ, Ρεπάνη Νίκη, Σκομβούλλnis Σταύρος, Κούτρnis Δημήτρισ, Βαμβόλλnis Νικόλλnis, Κουρλήνnis Νικόλλnis.

Νέα του Χωριού

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Ο Σύλλογος Γονέων των μαθητών Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου έλαβε τις παρακάτω δωρεές:

Η Θεοδώρα Καξηρή εις μνήμην του συζύγου της Λουκά Καξηρή 50€.

Η Χριστίνα Καμπούρη εις μνήμην του συζύγου της Ευστρατίου, αδερφών Στυλιανού, Ξάνθας και γονέων 50€.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ-ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

Ο Συνεταιρισμός Μεσοτόπου ιδρύθηκε το 1923. Αυτό που ώθησε τα ιδρυτικά μέλη του για τη δημιουργία της συνεταιριστικής οργάνωσης ήταν η συγκέντρωση των παραγόμενων αγροτικών προϊόντων, όπως η ντομάτα και άλλα οπωροκηπευτικά, για την επίτευξη καλύτερων τιμών πώλησης, τη διαπραγμάτευση της προμήθειας πρώτων υλών και την αγορά αγροτικών εφοδίων. Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο απαρτιζόταν από πέντε συμβούλους και τα ιδρυτικά του μέλη ήταν είκοσι εφτά. Η πρώτη εγκατάσταση του Συνεταιρισμού ήταν σε χώρο κοντά στην εκκλησία της Παναγιάς, που χρησιμοποιούνταν ως αποθήκη και γραφεία. Εκεί αποθήκευαν τα αγροτικά προϊόντα, καθώς επίσης ζάχαρη και αλεύρι για τις ανάγκες των μελών. Τα παραγόμενα προϊόντα στην πρώτη εικοσαετία του Συνεταιρισμού φορτώνονταν με ψαροκάικα από τον Ποδαρά και τον Χρούσο, πήγαιναν στην πόλη της Μυτιλήνης ή στη σκάλα Πολιχνίτου και από εκεί στην αγορά της Αθήνας. Στο διάστημα του ελληνοϊταλικού πολέμου έως το 1950 - 1955 υπήρξε παύση των δραστηριοτήτων λόγω του πολέμου, της κατοχής, του εμφυλίου και των εσωτερικών αναταράξεων στην πολιτική ζωή του τόπου.

Στις αρχές του 1960 ξεκίνησε και πάλι η λειτουργία και η δραστηριότητα του Συνεταιρισμού, η οποία ήταν διαφορετική, διότι ασχολήθηκε κυρίως με την κτηνοτροφία. Αγοράστηκαν νέες αποθήκες στο Βαλάνδουρ' για την αποθήκευση και το εμπόριο ζωοτροφών, αγροτικών εφοδίων κ.λπ.. Έως ότου αγοραστούν οι νέες αποθήκες, οι ζωοτροφές έρχονταν με φορτηγό, που άδειασε με ανατροπή μπροστά στο Δημοτικό Σχολείο Μεσοτόπου. Από εκεί οι κτηνοτρόφοι γέμιζαν σακιά και τα μετέφεραν με μουλάρια ή γαϊδούρια στις κτηνοτροφικές τους εγκαταστάσεις. Από το 1980 και μετά ο Συνεταιρισμός ανέπτυξε κι άλλες δραστηριότητες: κτηνοτροφικές, γεωργικές, ελαιοπαραγωγικές. Όλες αυτές ήταν σε μικρή κλίμακα, γιατί δεν υπήρχαν οι οικονομικοί πόροι, η τεχνογνωσία και η καθοδήγηση από τις υπηρεσίες του κράτους.

Από το 2000 ο Συνεταιρισμός κατάφερε να δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για την καλύτερη ανάπτυξη, προώθηση και υπεράσπιση του αγροκτηνοτροφικού κλάδου. Αυτό επιτεύχθηκε με πολλή δουλειά, όραμα, πίστη και ομόνοια, καθώς επίσης και με μια τολμηρή διοίκηση, η οποία προήγαγε σε μέγιστο βαθμό την ισονομία, την αλληλεγγύη, τη δημοκρατία, θέτοντας στο επίκεντρο τους αγροκτηνοτρόφους-μέλη του Συνεταιρισμού. Μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα αγοράστηκε οικόπεδο στο Σταυρί, μέσα στο οποίο έγιναν νέες, μεγάλες, σύγχρονες εγκαταστάσεις με χρηματοδοτικό εργαλείο τον αναπτυξιακό νόμο. Οι χώροι περιλαμβάνουν γραφεία, αποθήκες, σιλό αποθήκευσης ζωοτροφών και παραλληπτήριο γάλακτος. Επίσης έγινε εκσυγχρονισμός των παλαιών εγκαταστάσεων, οι οποίες μετατράπηκαν σε ψυκτικούς θαλάμους, σε παρασκευαστήρια παγωτού, σφολιατοειδών καθώς και τυποποίησης-συσκευασίας ελαιολάδου. Επίσης σε ενοικιαζόμενες εγκαταστάσεις άνοιξε συνεταιριστικό παντοπωλείο και πρατήριο υγρών καυσίμων. Σήμερα σε ιδιόκτητο χώρο κατασκευάζεται τυροκομική μονάδα.

Η Γωνιά των Γυναικών

Ξαναβρίσκουμε τον βηματισμό μας

Καθώς διανύουμε την εβδομάδα του Ακάθιστου Ύμνου, η μνήμη γυροφέρει τα μοναστήρια της Αττικής και τις εκκλησίες στο κέντρο της Αθήνας που ως Τμήμα Γυναικών παρακολουθούσαμε την Ακολουθία των Χαιρετισμών. Η τελευταία μας προγραμματισμένη επίσκεψη στην Ιερά Μονή Αγ. Ραφαήλ στο Άνω Σούλι Μαραθώνος για τους χαιρετισμούς (Μάρτιο του 2020), ματαιώθηκε εξαιτίας της εισβολής του covid-19 στη ζωή μας. Πέρασαν κιόλας δυο χρόνια.

Ας αφήσουμε την ομορφιά της φύσης να μας γλυκάνει.

Πολλά άλλαξαν στην καθημερινότητα. Από ό,τι φαίνεται αυτός ο εισβολέας θα συνεχίσει να μας απασχολεί, με την επιστήμη να δίνει τις μάχες της και εμείς τις δικές μας. Όπια μας η εξωστρέφεια και οι δράσεις μας.

Ας ακολουθήσουμε τη ροή της φύσης και ας αφήσουμε την ομορφιά της άνοιξης, τη χαρμολύπη του Θείου πάθους και την προσμονή της Ανάστασης να γλυκάνει την ζωή μας. Ας ξαναβρούμε τον βηματισμό μας.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ»

Στις 4 Μαρτίου, ημέρα Παρασκευή ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Ο Μεσότοπος» δι-οργάνωσε εκδήλωση-αφιέρωμα στο Μεσοτοπίτικο Καρναβάλι. Η εκδήλωση περιλάμβανε 2 σάτιρες από την Αθηνά Πιπίνη, αναφορές στους σατιρογράφους και προβολή αποσπασμάτων από σάτιρες καθώς και η νεολαία του χωριού τραγούδησε αποκριτικά τραγούδια του Μεσοτόπου.

Ευχαριστούμε θερμά την **Αθηνά Πιπίνη** με την ομάδα της (**Γαβρήλο Ιωσηφέλη, Παναγιώτη Κουρλή και Μπάμπη Ιωσηφέλη**), τη νεολαία του χωριού που τραγούδησαν και τον **Αντώνη Σκούρτσο** που κάθε φορά βρίσκεται στη ρύθμιση του ήχου.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος ευχαριστεί θερμά τον **Γρηγόρη Καλαϊτζή** και τη **Ραϊλού Κωνσταντιδέλλη** για τα πλούσια κέρασματα την ημέρα του καρναβαλιού στους κουδουνάτους που ντύθηκαν για τη live σύνδεση με το Aeolos TV.

ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΠΙΠΙΝΗ ΤΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

Όλες αυτές οι εγκαταστάσεις και οι νέες, ποικίλες δραστηριότητες είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Το 2010, για παράδειγμα, απασχολούνταν μόλις δύο εργαζόμενοι, ενώ σήμερα πάνω από είκοσι. Η ανάπτυξη και ισχυροποίηση του Συνεταιρισμού είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της ζωικής και φυτικής παραγωγής, την καλύτερη οικονομική θέση των μελών του και της ευρύτερης παραγωγής. Ο Συνεταιρισμός πετυχαίνει καλύτερες τιμές αγοράς, προμήθειας αγροτικών και κτηνοτροφικών εφοδίων, καθώς επίσης και καλύτερες και υψηλότερες τιμές πώλησης των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, όπως πατάτες, γάλα, τυροκομικά και λάδι.

Τα όργανα διοίκησης είναι τα μέλη του, η Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο και το Εποπτικό. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι επταμελές και το εποπτικό τριμελές. Εκλογές γίνονται κάθε πέντε χρόνια για την ανάδειξη διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου. Δικαίωμα ψήφου έχουν όλα

τα εγγεγραμμένα μέλη, που είναι τακτοποιημένα οικονομικά. Το ανώτερο όργανο του Συνεταιρισμού είναι η Γενική Συνέλευση, που παίρνει σοβαρές και υπεύθυνες αποφάσεις, όπως δάνεια, αγορά γης, κατασκευή νέων εγκαταστάσεων κ.λπ.. Η Γ.Σ. εξουσιοδοτεί το Διοικητικό Συμβούλιο με αρμοδιότητες, που απορρέουν από το καταστατικό του συνεταιρισμού και τους συνεταιριστικούς νόμους. Το Δ.Σ. ασκεί τις αρμοδιότητες αυτές και υλοποιεί τις αποφάσεις της γενικής συνέλευσης. Είναι υπόλογο και υπεύθυνο για τη λειτουργία, τη διοίκηση, την ανάπτυξη και τον προγραμματισμό δράσεων και έργων. Το εποπτικό συμβούλιο ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου. Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί υπάγονται και ελέγχονται όπως ορίζουν οι νόμοι και οι αποφάσεις του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Μεσοτόπου δραστηριοποιείται στη νοτιοδυτική Λέσβο και έχει εκατόν εβδομήντα εγγεγραμμένα μέλη από τα χωριά Μεσότοπος, Άγρα, Ερεσό, Άντισσα, Σίγρι και Χίδηρα. Ανώτερος σκοπός του είναι η ανάπτυξη και η ευημερία της υπαίθρου του νησιού μας. Οι αγροτικοί Συνεταιρισμοί είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομικής ανάπτυξης και του μέλλοντος της χώρας μας.

Τα στοιχεία του Συνεταιρισμού Μεσοτόπου δόθηκαν κατά τη διάρκεια συνέντευξης με το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και Τεχνικό Διευθυντή του Συνεταιρισμού, **Μανώλη Κωνσταντιδέλλη**.

Το τμήμα γυναικών δηλώνει παρόν στην προσπάθεια επανεκκίνησης των δραστηριοτήτων και σας καλεί να εγκαινιάσουμε τη νέα περίοδο εξορμήσεων με συνάντηση για καφέ στην ΑΙΓΛΗ του ΖΑΠΠΕΙΟΥ.

Η ιστορία του εμβληματικού αυτού τοπόσημου ξεκινάει από τον 19° αιώνα. Κτίστηκε στις αρχές του 1900 και σκοπός της ήταν να αποτελέσει ένα σημείο αναφοράς για τους Αθηναίους όπου θα μπορούν να απολαμβάνουν τον καφέ τους παρέα με φίλους ή να ψυχαγωγηθούν παρακολουθώντας μια θεατρική παράσταση. Επίσης στόχος ήταν να βοηθήσει στη διατήρηση της καλαισθησίας των κήπων του Ζαππείου, για τον οποίο δίνονταν όλα τα εμπορικά κέρδη.

Στην ΑΙΓΛΗ του ΖΑΠΠΕΙΟΥ που αριθμεί δυο αιώνες ζωής, πίνουμε καφέ την ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΪΟΥ στις 11 π.μ.

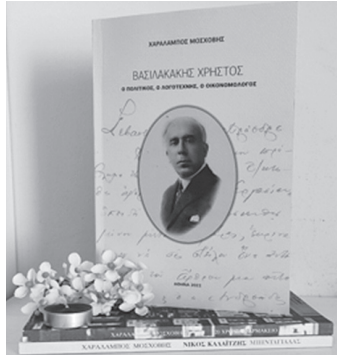
Ευχόμαστε υγεία και καλή διάθεση.
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Για το τμήμα γυναικών
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

Το νέο βιβλίο του Χαράλαμπου Μοσχόβη «Βασιλακάκης Χρήστος, ο πολιτικός, ο λογοτέχνης, ο οικονομολόγος»

Πάντα με επίκεντρο τη Λέσβο, ο **Χαράλαμπος Μοσχόβης** στο νέο του βιβλίο-έρευνα επικεντρώνεται σε μια ενδιαφέρουσα προσωπικότητα του νησιού, τον **Χρήστο Βασιλακάκη** με καταγωγή από τον Μεσότοπο. Χρησιμοποιώντας τις μαρτυρίες των εγγονών του, βιβλία του ιδίου, αλλά και εκτεταμένη έρευνα, ο κ. Μοσχόβης επιχειρεί (και κατορθώνει) να φωτίσει διαφορετικές πτυχές της ζωής ενός πολυτάλαντου άντρα, που κατάφερε να συνδυάσει τη λογοτεχνία, την πολιτική και την οικονομία, πράγμα διόλου εύκολο. Χάρη στο πλούσιο φωτογραφικό υλικό, τα πρωτότυπα αποσπάσματα, που μετέφεραν το κλίμα της εποχής, και τον γρήγορο, άμεσο και προσεγμένο λόγο, ο αναγνώστης μαθαίνει πληροφορίες με τρόπο προσιτό και οργανωμένο.

Απόλαυσα ιδιαίτερα το κομμάτι που αναφερόταν στη λογοτεχνική κληρονομιά του Χρήστου Βασιλακάκη, το οποίο έπλησε μια εικόνα ενός ανθρώπου με πολιτικές και κοινωνικές ανησυχίες, υπέρμαχο της ισότητας των φύλων, με οξύ νου, ζωντανό πνεύμα και δεξιοτεχνία στον χειρισμό της γλώσσας. Θα ήθελα να ευχαριστήσω προσωπικά τον κ. Μοσχόβη, που φροντίζει να μην ξεχνιούνται σημαντικές προσωπικότητες του παρελθόντος.

Ο Χαράλαμπος Μοσχόβης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1962. Σπούδασε στη Φαρμακευτική Σχολή και από το 1991 διατηρεί δικό του φαρμακείο στη Νέα Ιωνία. Αεικίνητος και με πολλά ενδιαφέροντα, έχει ασχοληθεί ερευνητικά με τη μουσική και τη λαογραφία της Λέσβου, έχει διατελέσει αρθρογράφος σε περιοδικά και εφημερίδες πολιτιστικού και επιστημονικού ενδιαφέροντος και έχει αναπτύξει συλλογική δράση στο σύλλογο Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση» μέσα από διάφορες δραστηριότητες (υπεύθυνος εφημερίδας και περιοδικού, ετήσιου ημερολογίου, οργάνωση μουσικών εκδηλώσεων κ.ά.). Ο Χαράλαμπος Μοσχόβης έχει εκδώσει μία συλλογή άρθρων σχετικά με την υγεία, την πρόληψη και την ευζωία, το «20 Χρόνια Φαρμακείο» και τα βιβλία: «Νίκος Καλαϊτζής Μπινταγιάλας: έρωτας με τις χορδές των οργάνων» και το νεοεκδοθέν «Βασιλακάκης Χρήστος, ο πολιτικός, ο λογοτέχνης, ο οικονομολόγος».

Νέες κυκλοφορίες

Νέα κυκλοφορία

ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΓΡΑΜΜΑ

Το πρώτο βιβλίο της Έλενας Παπαδοπούλου κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Χάρωνη Πόλη.

Υπόθεση:

Ένα μόνο γράμμα ήταν αρκετό για να φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή της Κατερίνας.....

Ενα μόνο γράμμα ήταν αρκετό για να φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή της Κατερίνας. Ένα κομμάτι χαρτί, γραμμένο με προσμονή από τον εφτάχρονο γιο της. Λέξεις από μελάνι που άνοιξαν τις ρωγμές και άφησαν το παρελθόν να ξεχυθεί και να την κατασπαράξει.

Πρόσωπα που πέρασαν αλλά δεν λησμονήθηκαν ποτέ αρχίζουν να έρχονται στο προσκήνιο. Από τη μία

ο Νίκος, το στήριγμά της σε μία από τις πιο δύσκολες περιόδους της ζωής της, και από την άλλη ο Γρηγόρης, η προσωποποίηση του εφιάλη της, ο άνδρας που στοίχειωσε μέχρι και το τελευταίο κύτταρο της. Ένα άγγιγμα αγάπης και ένα άλλο γεμάτο πόνο και μίσος...

Αυτή τη φορά, όμως, πρέπει να παλέψει. Για τον Άγγελο, που ρωτά αν ο πατέρας του γνωρίζει για εκείνον. Για τον εαυτό της, που αγωνίζεται να πάρει μια ανάσα μέσα από τη σκοτεινή θάλασσα των αναμνήσεων. Και για έναν νέο έρωτα που γεννιέται και πρέπει να πατήσει σε πιο σταθερές βάσεις.

Η Έλενα Παπαδοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και σπούδασε Αγγλική Γλώσσα και Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος Erasmus+ φοίτησε δύο εδάμηνα στο πανεπιστήμιο του Λοτζ της Πολωνίας στο τμήμα Λογοτεχνίας και Κινηματογράφου. Ξεκίνησε να γράφει στην ηλικία των επτά ετών, που δημιούργησε τον δικό της φανταστικό κόσμο. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, παρακολούθησε το σεμινάριο δημιουργικής γραφής «Scripta Manent» και σύντομα ολοκλήρωσε το πρώτο της μυθιστόρημα. Τα τελευταία πέντε χρόνια είναι επιμελήτρια, συγγραφέας και διαχειρίστρια στο λογοτεχνικό blog Moonlight Tales. Το διήγημά της «Ένας άγγελος γεννιέται» έχει δημοσιευτεί στα Μεσοτοπίτικα Νέα, ενώ το ποίημά της «Το Ρολόι Χτυπάει Μεσάνυχτα» έχει συμπεριληφθεί σε συλλογικό έργο. Όταν δεν γράφει, ασχολείται με ποικίλους δημιουργικούς τομείς, όπως ο χορός και η ζωγραφική, ή διαβάσει. Η ιδανική της μέρα περιλαμβάνει μια μεγάλη κούπα τσάι ή καφέ, μια πολύχρωμη κουβέρτα και ένα καλό βιβλίο.

Η ΣΟΦΗ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΜΠΕΛΙΚΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ ΜΑΛΙΔΕΛΛΗ

Μια φορά κι έναν καιρό στο βασίλειο των ζώων βασιλιάς ήταν το λιοντάρι. Όμως πέρα από το να βρυχάται και να ανοίγει τις σιαγόνες του σε απίστευτα πλάτη, όλη την υπόλοιπη μέρα κοιμόταν και ζητούσε από τη γυναίκα του να πάει για κυνήγι και να φέρει το φαγητό.

Στο δάσος όμως ζούσε και η σοφή κουκουβάγια, που η επαγρύπνησή της για τα ζητήματα του δάσους ήταν παροιμιώδης. Ακόμη και το βράδυ που τα άλλα ζώα κοιμόντουσαν, αυτή καθόταν με τα μάτια ανοιχτά και συλλογιζόταν για τους κυνηγούς που σκοτώνουν άλλα ζώα, για την μόλυνση της λίμνης από τους ανθρώπους, για την κοπή δέντρων από ξυλοκόπους και φυσικά για την αναισθησία του λιονταριού.

Κάποια στιγμή οι «πολίτες» του δάσους, τα ζώα, σκέφτηκαν ότι η βασιλεία υπήρχε χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα και έπρεπε να σταματήσει. Ήταν ολοφάνερο πως υπήρχαν πιο χαρισματικοί ηγέτες, όπως η κουκουβάγια. Γι' αυτό αποφάσισαν να κάνουν εκλογές και με δημοκρατικές διαδικασίες να ανακηρύξουν αρχηγό τον ικανότερο και αποτελεσματικότερο. Έπρεπε όμως να βρεθούν και άλλοι υποψήφιοι.

Ο ελέφαντας δεν ήθελε να μπει υποψήφιος για να μην τον κατηγορήσουν εξαιτίας του όγκου του, ότι τρώει από τη διοίκηση. Η καμηλοπάρδαλη δεν ήθελε γιατί ήταν πολύ ψηλή και παρδαλή, θα ξεχώριζε και σίγουρα θα τη σχολίαζαν γι' αυτό. Οι τίγρεις ως ξαδέρφες του λιονταριού μπορεί να μην διέφεραν και πολύ από τον ξάδερφό τους. Όσο για τα περήφανα άλογα, μόνο με την ωραία τους χαιτή ασχολούνταν, δηλαδή με τρίχες, έκφραση που οι άνθρωποι χρησιμοποιούν απαξιωτικά, όταν αναφέρονται σε κάποιον.

Μόνο η κουκουβάγια φαινόταν υπολογίσιμη αντίπαλος του λιονταριού

γιατί και μυαλό διέθετε και σοφία και λογική, που οι Έλληνες τουλάχιστον την έχουν αναγνωρίσει από αρχαιότατων χρόνων ως και στις μέρες μας, αφού φιγουράρει στο οπισθόφυλλο των διδακτικών βιβλίων.

Τα ζώα όμως δεν ξέρουν από γραφή και ανάγνωση γι' αυτό σκέφτηκαν ένα απλό και ανέξοδο τρόπο για να ψηφίσουν τους υποψήφιους, την κουκουβάγια και το λιοντάρι. Θα πήγαιναν να σταθούν από τη μεριά που καθόταν ο υποψήφιος που υποστήριζαν. Την κουκουβάγια την ψήφισαν όλοι εκτός από τα λιοντάρια, τις τίγρεις και τα τσιτάχ, που ανήκουν στην ευρύτερη οικογένεια του λιονταριού.

Η κουκουβάγια λοιπόν έπρεπε ως κερδισμένη να βγάλει λόγο:

–Αδέρφια, ευχαριστώ που με ψηφίσατε. Το ξέρω ότι είμαι σοφή και έξυπνη, αλλά καθώς είμαι μικρή στο δέμας, είναι εύκολο να με σκοτώσουν οι κυνηγοί και να με βαρβαρώσουν για να με κάνουν μπιμπελό για τα σπία τους. Ενώ το λιοντάρι το φοβούνται οι άνθρωποι όταν βρυχάται, για θυμωθείτε τους Ρωμαίους που έριχναν τους ανθρώπους σε λάκκο λεόντων στην αρένα... Για το λόγο αυτό το λιοντάρι πρέπει να είναι αρχηγός για να το βλέπουν οι άνθρωποι και να τρομάζουν. Αλλά έχω και κάτι άλλο να προτείνω. Ο αρχηγός θα είναι το λιοντάρι, όμως εγώ θα κάθομαι δίπλα στο αυτί του και ως σύμβουλος θα το βοηθάω να διοικεί καλύτερα. Μπορώ να διοικώ και από τη δεύτερη θέση χωρίς να φαίνομαι πολύ, διαφορετικά μπορεί και να με σκοτώσουν και τότε αφού δεν θα υπάρχω, πάλι στο λιοντάρι θα καταλήξετε.

Τα ζώα συμφώνησαν ανακουφισμένα γιατί κατάλαβαν πως ακόμα και αν τους έλειπαν κάποιες ικανότητες, μπορούσαν να συνεργαστούν, για τα προβλήματα που τους απασχολούσαν και να ζήσουν καλά και εμείς καλύτερα.

Θέλει αρετήν και τόλμην η ζωή! (για να παραφράσουμε τον γνωστό στίχο). Ένας καλός μαθητής, με πολλές περγαμινές, που πέρασε στη Νομική, αλλά είχε την αρετή και την τόλμη να αφήσει την πολλά υποσχόμενη καριέρα στις δικαστικές αίθουσες και να ακολουθήσει την αβεβαιότητα της τέχνης, που όμως του μάγευε την καρδιά και το μυαλό... Αυτός είναι ο Θοδωρής Τζινέλλης. Ένας άνθρωπος τόσο προσγειωμένος όσο χρειάζεται η ζωή και τόσο αιθεροβάμων, όσο χρειάζεται η τέχνη που τον διάλεξε να υπηρετεί.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΤΖΙΝΕΛΛΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΒΑΛΣΑΜΟ ΨΥΧΗΣ...

1) Η καταγωγή σου από Αγία Παρασκευή και Μεσότοπο τι ρόλο έπαιξε στη μουσική σου αναζήτηση και στη δημιουργία της μουσικής σου ταυτότητας; Έχεις μουσικά ακούσματα από το νησί;

Ο παππούς μου, Θοδωρής Τζινέλλης, γεννήθηκε στον Μεσότοπο (το πατρικό του ήταν στον πλάτανο, στα Χωραφούδια). Μεγάλωσε στο χωριό και στην ηλικία των 20 περίπου πήγε στην Καλλιπιά για δουλειά. Γνωρίστηκε με τη γιαγιά μου, τη Μυρσίνη, παντρεύτηκαν και έμειναν στην Αγία Παρασκευή, όπου έκαναν 7 παιδιά, ένα εκ των οποίων κι ο πατέρας μου (Χαράλαμπος Τζινέλλης).

Τα μουσικά μου ακούσματα, πέρα από τα λαϊκά τραγούδια, ήταν φυσικά και τα τραγούδια του τόπου μας. Το νησί μας έχει πλούσια μουσική παράδοση, μεγάλη ποικιλία τραγουδιών, υπέροχες φωνές, καταπληκτικούς μουσικούς και σίγουρα έχει συμβάλει και στη δική μου μουσική ταυτότητα.

Ο Μεσότοπος με τους ανθρώπους του και την αξιέπαινη πολιτιστική δράση του έχει καταφέρει να διατηρήσει όλη αυτήν την κληρονομιά και χαίρομαι ιδιαίτερα, όταν βλέπω νέα παιδιά να σέβονται και να συνεχίζουν την Παράδοση.

2) Πότε κατάλαβες ότι η μουσική είναι ο δρόμος σου, παρά τις διαφορετικές σπουδές σου και πώς έκανες τα πρώτα σου επαγγελματικά βήματα;

Από πολύ μικρός η μουσική με συνέπαιρνε. Θυμάμαι στο αυτοκίνητο του πατέρα μου υπήρχαν πάντοτε κασέτες με λαϊκά και παραδοσιακά τραγούδια του τόπου μας. Το πρώτο πράγμα που έκανα, όταν έμπαινα στο αυτοκίνητο, ήταν να βάλω μια κασέτα να παίζει. Όταν έφτασα 13 χρονών, με τα πρώτα χρήματα που έβγαλα (δουλεύα οικοδομή τα καλοκαίρια), πήρα το πρώτο μου μπουζούκι.

Στο σχολείο ήμουν καλός μαθητής και πέρασα στη Νομική Αθηνών, στο πολιτικό τμήμα· όμως η μεγάλη μου αγάπη, η μουσική, τελικά με κέρδισε επαγγελματικά! Στο 2^ο έτος της σχολής αποφάσισα ότι, πλέον, αυτός ήταν ο δρόμος μου. Τότε ξεκίνησα και να διδάσκω με πρώτους μαθητές τους συμφοιτητές μου.

3) Ποιες συνεργασίες σε καθόρισαν ως μουσικό και ποιες ονειρεύεσαι;

Έχω δουλέψει με αρκετούς γνωστούς καλλιτέχνες, όμως εκείνοι που θα ήεγαμε ότι με καθόρισαν ήταν ο **Γιάννης Λεμπέσης**, ο οποίος μου έβαλε τον σπόρο της σύνθεσης, και ο **Σπύρος Καληφρόπουλος**.

Στ' αλήθεια, δεν έχω κάποιο απωθημένο. Το κομμάτι που με απασχολεί και στο οποίο έχω αφιερώσει πλέον το δυναμικό μου είναι η μουσική διδασκαλία.

4) Πώς βίωσες τα περιοριστικά μέτρα της πανδημίας και τι αντίκτυπο είχαν στην τέχνη γενικά;

Δυστυχώς η μουσική αλλή και η τέχνη γενικότερα βίωσε σκληρό περιορισμό (άδικο ίσως κάποιες φορές) με αποτέλεσμα οι άνθρωποι που ζούσαν αποκλειστικά από τη μουσική να βιώσουν (και βιώνουν ακόμη) μεγάλη κρίση. Προσωπικά το μεγαλύτερο πρόβλημα που βίωσα ήταν η έλλειψη επικοινωνίας με τον κόσμο (μουσικά) και η άνοδος της μουσικής υποκοιλιτοσύρας, μέσω τάιλεντ σόου και προβολής λίγων και συγκεκριμένων καλλιτεχνών, των οποίων η επιλογή δεν ξέρω στ' αλήθεια με ποια κριτήρια γίνεται.

Από την άλλη, μου δόθηκε ο χρόνος να γράψω 5 βιβλία, όσον αφορά την εκμάθηση του οργάνου (αυτή την περίοδο γράφω αλλη 2), συγκεντρώνοντας όλη τη γνώση 35 χρόνων που είχα ως δάσκαλος μουσικής και να κάνω δικό μου κανάλι στο You Tube με τίτλο «**Θοδωρής Τζινέλλης - μαθήματα μπουζούκι**», όπου εντελώς δωρεάν βοηθάω όποιον ενδιαφέρεται να μάθει μπουζούκι· επίσης γράφω δικά μου τραγούδια, τα οποία δημοσιεύω στο κανάλι μου. Μέχρι στιγμής, τα αποτελέσματα κι από τα δύο είναι εξαιρετικά.

5) Τι σημαίνει για σένα η μουσική;

Η μουσική για μένα είναι μέσο έκφρασης και επικοινωνίας. Μια επικοινωνία, που ενώνει τον κόσμο, όπως όλες οι τέχνες· είναι ένα βάψαμο της ψυχής και όπως είπε ο Πλάτωνας: «όταν η ψυχή χάνει την αρμονία της, η μελωδία και ο ρυθμός τη βοηθούν να επανέρχεται στην τάξη της».

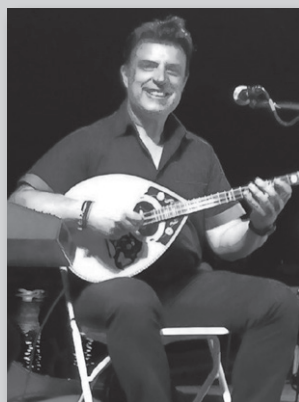
6) Οι συμβουλές σου και με την ιδιότητα του δασκάλου στα νέα παιδιά που τώρα ξεκινούν στο χώρο;

Θα συμβούλευα τα νέα παιδιά να ασχοληθούν με την εκμάθηση ενός οργάνου, να μάθουν να χορεύουν και να τραγουδάνε.

Πέρα από οποιαδήποτε άλλη μουσική τους αρέσει, να ακούνε και να μαθαίνουν παραδοσιακά τραγούδια και χορούς, ειδικά του τόπου καταγωγής τους. Εδώ μεγάλη ευθύνη έχουμε κι εμείς ως γονείς· να γραφτούν σε συλλόγους. Η μουσική ενώνει τους ανθρώπους, είναι χαρά, τροφή και ηρεμία της ψυχής. Τι πιο ωραίο να ξέρεις να παίζεις ένα μουσικό όργανο και να χαρίσεις στην παρέα σου, στους φίλους σου και συγγενείς μια υπέροχη βραδιά και όμορφες αναμνήσεις!

7) Ποιο είναι το αγαπημένο σου τραγούδι, εκείνο που σε εκφράζει ή σε συγκινεί απόλυτα;

Τα πιο πολλά παραδοσιακά τραγούδια του τόπου μας: «Σαν τα μάρμαρα της πόλης», «Στ' το 'πα και στο ξαναλέω», «Το πιγκί»... Πολλά, πολλά... Το ένα καλύτερο απ' τ' άλλο.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Θοδωρής Τζινέλλης γεννήθηκε, μεγάλωσε και διαμένει στο Περιστέρι με τη γυναίκα του και τα δύο παιδιά του. Από μικρός έδειξε έφεση στην μουσική και 13 χρονών πήρε το πρώτο του μπουζούκι, ξεκινώντας μαθήματα στο Εθνικό ωδείο. Στα 18 άρχισε να δουλεύει πλέον επαγγελματικά σε νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησε ως φοιτητής να παραδίδει μαθήματα μουσικής στους συμφοιτητές του στο πολιτικό τμήμα της Νομικής, όπου σπούδασε, και να εργάζεται ταυτόχρονα ως δάσκαλος μουσικής στη σχολή του Αριστείδη Μόσχου. Έκτοτε έχει συνεργαστεί επαγγελματικά με γνωστά ονόματα καλλιτεχνών, έχει συνθέσει αρκετά τραγούδια και φυσικά ποτέ δε σταμάτησε να διδάσκει μουσική και να βοηθάει όποιον θέλει να μάθει με σωστό αλλη και όσο γίνεται κατανοητό τρόπο. Παίζει και διδάσκει: τετράχορδο, τρίχορδο, τζουρά και μπαγλαμά. Έχει κωδικοποιήσει τη μέθοδο εκμάθησης του οργάνου έτσι ώστε η εκμάθηση να είναι ομαλή, σωστή και γρήγορη.

Παράπλευρη και αναμενόμενη συνέπεια του συνεχιζόμενου πολέμου μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας είναι οι σημαντικές ανατιμήσεις στην παγκόσμια αγορά και ιδιαίτερα στα βασικά αγαθά που οι χώρες αυτές εξήγαγαν όπως τα σιτηρά. Και βλέπουμε ξαφνικά την τιμή του ψωμιού -και των παραγώγων του- να ανεβαίνει σε ύψη δυσθεώρητα και τους καταναλωτές σε απόγνωση...

Ο κ. Ντίνος Σαραντίδης μάς γυρίζει πίσω στο χρόνο, λίγο έπειτα από τον 2° Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι άνθρωποι -ή έστω η συντριπτική πλειοψηφία- ζούσαν σε συνθήκες πραγματικής ένδειας, που έφτανε μέχρι τη στέρηση βασικών για την επιβίωση αγαθών. Τότε που τα απαραίτητα για τη διαβίωση (τροφήμα, αλλά και ενδύματα, οικοσκευή κ.λπ.) ήταν χειροποίητα και απαιτούσαν τον ιδρώτα και τον αγώνα των ανθρώπων για να φτιαχτούν. Τότε που η βάση της διατροφής ήταν το ψωμί, που ερχόταν να συμπληρώσει τα λιγοστά τρόφιμα και να χορτάσει την πεινασμένη φαμίλια.

Κι όταν για κάποιο λόγο ψωμί δεν υπήρχε, τότε το κενό γέμιζε κάτι άλλο, κάτι που σήμερα έχει κατά πολύ χαθεί: Η αλληλεγγύη. Όταν μια οικογένεια δεν είχε να ζυμώσει ψωμί, η γειτόνισσα προσέφερε ένα από τα δικά της κι όχι μισό... ολόκληρο. Άπλωναν τα χέρια οι άνθρωποι, χωρίς ντροπή, χωρίς δεύτερες σκέψεις, και αλληλοβοηθιόντουσαν, σήμερα ο ένας, αύριο ο άλλος. Έτσι, κανείς δεν έλεγε το ψωμί ψωμάκι. Τότε. Τώρα;

Όσοι είχαμε την τύχη να γεννηθούμε και να ζήσουμε τον 20° αιώνα, τα ζήσαμε όλα: Πολέμους τρεις, δικτατορίες, κατοχή, πείνα, ανεργία. Ως έτος αναφοράς του εικοστού αιώνα έχουμε το 1940 και πήμε και σήμερα προπολεμικώς και μεταπολεμικώς.

Προπολεμικώς, λοιπόν, το χωριό μας, ο Μεσότοπος, δεν είχε φυσικούς πόρους, πεδιάδες και τρεχούμενα νερά, για να έχει μεγάλες παραγωγές αγαθών. Ήταν όλα περιορισμένα και το οικονομικό πρόβλημα του χωριού αντιμετωπιζόταν με τη μετανάστευση στο εξωτερικό. Αμερική, Αργεντινή κ.λπ.. Επίσης, πριν την καταστροφή της Μικράς Ασίας, σημαντική ήταν η εσωτερική μετανάστευση στη Σμύρνη, όπου οι Μεσοτοπίτες είχαν βγάλει καλό όνομα για τις τέχνες της οικοδομής. Μετά την καταστροφή, ο πληθυσμός της Σμύρνης προσέφυγε στην Ελλάδα και οι Μεσοτοπίτες-μαστόροι στην Αθήνα.

Επειδή τα τρόφιμα ήταν λιγοστά, η βασική τροφή στην καθημερινότητα στον Μεσότοπο ήταν το ψωμί. Η εσωτερική παραγωγή στα σιτηρά, βέβαια, δεν ήταν επαρκής και γίνονταν εισαγωγές από τη Μακεδονία. Τα καϊκία του χωριού μετέφεραν 40.000 και 50.000 οκάδες σιτάρι, το οποίο άλεθαν οι

μύλοι της Μαλλιόντας με υδροκίνηση και ο μηχανοκίνητος μύλος του χωριού. Εκτός των σιτηρών, έφερναν στο χωριό και αλεύρι σε σακί των 50 οκάδων.

Και άρχιζε η διαδικασία του ζυμώματος. Η νοικοκυρά στη σκάφη έβαζε 12 έως 15 οκάδες αλεύρι και το ζύμωνε με το προζύμι που είχε. Όταν το ζυμάρι ανέβαινε, το έπληθαν σε ψωμιά, τα έβαζαν στην πινακωτή και τα έψηναν στον φούρνο.

Το χωριό μας είχε αρκετούς φούρνους μέσα στις αυλές των σπιτιών. Η καύσιμη ύλη ήταν οι αστοιβές, που οι άνθρωποι πήγαιναν και έβγαζαν από το βουνό. Υπήρχαν και άλλοι που εργάζονταν σαν προμηθευτές, πήγαιναν με το γαϊδούρι, φόρτωναν έξι δεμάτια αστοιβές, τρία από τη μία πλευρά, τρία από την άλλη, και πουλούσαν το ένα γομάρι αστοιβές με αμοιβή πότε δραχμές πότε κανένα καρβέλι ψωμί.

Τα ψωμιά που ζύμωναν ήταν από έξι έως οχτώ και έτσι είχε η φαμίλια ψωμί μια βδομάδα. Η αποθήκευση των ψωμιών γινόταν σε ένα αυτοσχέδιο ράφι, ένα σανίδι κρεμασμένο με σύρμα από το ταβάνι για προστασία από τους ποντικούς.

Και έφθαναν και οι αντίξοες καταστάσεις τον χειμώνα, όταν δεν μπορούσαν να φουρνίσουν ψωμιά. Πότε ελλείπει καυσίμου, γιατί έβρεχε και δεν μπορούσαν να βγάλουν αστοιβές, πότε τον χειμώνα το κατώγι ήταν πολύ κρύο και δεν ανέβαιναν τα ψωμιά, το αλεύρι έμεινε μέσα στη σκάφη και το προζύμι στο γλάστρι. Τελείωναν τα ψωμιά, φούρνο να πουλάει ψωμί στο χωριό δεν είχε...

Τι έκαναν τότε; Τότε σειρά είχε η περίφημη μεσοτοπίτικη αλληλεγγύη, που έχουμε αναφέρει σε παλιότερο κείμενο. Και μιλάμε για το δανεικό. Μας έστελναν στην κυρά που είχε πρόσφατα ζυμώσει και είχε ψωμιά, να πάμε να ζητήσουμε δανεικό μισό ψωμί. Εκείνη το έδινε με ευχαρίστηση ολόκληρο.

-Πάρ' το μπιτούνι*, γιατί δεν ξέρουμε και πότε θα φτιάξουν τα πράγματα, να ζυμώσει και η μάνα σου.

Υ.Γ. Δεν ήταν μόνο τα δανεικά, ήταν και οι δανεικαριές* που έκαναν μεταξύ τους οι χωριανοί για τις εργασίες στα χωράφια και στα δέντρα, να μαζέψουν τις ελιές, να μαζέψουν το βελανίδι κ.λπ..

Μπιτούνιου: ολόκληρο

Δανεικαριές: αλληλοβοήθεια στις αγροτικές εργασίες

ΣΠΑΡΑΓΓΙ: ΣΤΗΝ ΚΟΡΦΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ!

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Ενα φυτό που κάθε καλός τροφουλήκτης ψάχνει την άνοιξη είναι τα άγρια σπαράγγια. Τα βρίσκουμε σ' όλη τη χώρα από τις αρχές της άνοιξης ως και τα τέλη Μαΐου ανάλογα το υψόμετρο, οπότε εξοπλιστείτε

με μια σακουλίτσα και πάρτε τα... βουνά! Εκεί που θα βαδίζετε, κοιτάξτε λίγο χαμηλά και ψάξτε τα χορταράκια με το βλέμμα. Είναι πιθανό να ανακαλύψετε να υψώνονται οι τρυφερές κορφούλες άγριων σπαραγγιών ανάμεσα στον αγκαθωτό τους θάμνο. Κόψτε τα προσεκτικά και πάρτε τα μαζί σας. Η γεύση τους

είναι εξαιρετική και καθόλου πικρή. Όσο για τη θρεπτική τους αξία... ανεκτίμητη!

Τα σπαράγγια είναι εξαιρετικά τρόφιμα και προάγουν την καλή υγεία του οργανισμού μας, καθώς είναι πλούσια σε βιταμίνες, αντιοξειδωτικές ουσίες, μέταλλα. Επίσης έχουν ελάχιστες θερμίδες, μόλις 26 ανά 100γρ. σπαραγγιού.

Στη Λέσβο τα μαζεύουμε και τα απολαμβάνουμε στο τραπέζι μας με αρκετούς τρόπους. Μπορούμε να τα ζεματίσουμε και προσθέτοντας ελάχιστο αλάτι και ξύδι να τα γευτούμε ως σαλάτα. Το σπαράγγι μπορεί επίσης να πρωταγωνιστήσει σε ένα νόστιμο ριζότο. Σε μια ομελέτα πάντως, που πιστεύω είναι η αγαπημένη μεγάλων και μικρών, η προσθήκη σπαραγγιών θα δώσει μια άλλη διάσταση με άρωμα και γεύση μοναδική!

Φτιάξτε τη συνταγή και νιώστε με τις αισθήσεις σας περί τίνος ομιλώ! Να τονίσω, βέβαια, ότι τα άγρια σπαράγγια δεν έχουν καμία σχέση με τα καλλιεργημένα. Καλά είναι κι εκείνα τις υπόλοιπες εποχές του χρόνου, αλλιώς τώρα

την άνοιξη ψάξτε τα άγρια σπαράγγια και θα αποζημιωθείτε για κάθε λήγισμα της μέσης για να τα κόψετε! Και να τονίσουμε ότι τα σπαράγγια τα καταναλώνουμε αμέσως. Αν πρόκειται να τα μαγειρέψουμε αργότερα, καλά είναι να τα βάλουμε σε νερό, για να μη μαραθούν, ακριβώς όπως τα λουλούδια!

Υλικά:

όσα άγρια σπαράγγια βρείτε (υπολογίστε περίπου 1 χούφτα για κάθε μερίδα)
2 αυγά για κάθε μερίδα
1 κουταλιά ελαιόλαδο για κάθε μερίδα
αλάτι

Εκτέλεση:

Πλένουμε τα σπαράγγια και αφαιρούμε τη σκληρή, ινώδη άκρη τους κρατώντας το σπαράγγι από τις δυο του πλευρές και λυγίζοντάς το. Θα κοπεί από μόνο του στο σωστό σημείο. Τα ψιλοκόβουμε όσο μας αρέσει. Ρίχνουμε 1 κουταλιά ελαιόλαδο σε ένα μικρό τηγάνι και κατόπιν τα σπαράγγια μας. Τα ανακατεύουμε μια δυο φορές.

Χτυπάμε ελαφρά τα αυγά με ένα πιρούνι και αλατίζουμε. Τα ρίχνουμε στο τηγάνι πάνω από τα σπαράγγια και ψήνουμε την ομελέτα κι από τις δυο πλευρές. Σερβίρουμε την ομελέτα ζεστή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Μιχάλης Ράλλης, το γένος Χριστίνας Καλαμπάκα, και η Κέλλη Ράλλη απέκτησαν αγοράκι στο Σίδνεϋ, Αυστραλία.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Δέσποινα Παναγ. Κουρλή και ο Αλέξανδρος Διαμαντόπουλος βάφτισαν τον γιο τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Μάριο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα η Μυρσίνη Κελαϊδίτου του Ιωάννη.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Γιάννης Καραστεφανίς του Συμεών.
- Πέθανε στον Μεσότοπο η Δέσποινα Βουγιούκα σύζυγος Παναγιώτη.
- Πέθανε στον Μεσότοπο ο Ευστράτιος Βασιλάς του Γαβριήλ.
- Πέθανε στον Μεσότοπο η Αφροδίτη Παπουτσή σύζυγος Γεωργίου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Ιγνάτιος Κελαϊδίτης του Χαράλαμπου.
- Πέθανε στην Αθήνα η Χριστίνα Κελέση του Γεωργίου.
- Πέθανε στην Αθήνα η Δέσποινα Αθωνίνου σύζυγος Γαβριήλ Πιρίνη.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΠΕΝΘΕΙ...

ΜΝΗΜΗ ΓΡΗΓΟΡΗ ΡΑΛΛΗ & ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΑ

Η γειτονιά μας στο χωριό, το Κότ'νου Β'νάρ', εδώ και λίγο καιρό δεν είναι πια η ίδια. Οι πρόσφατες απώλειες, πρόωρες και ξαφνικές, σαν καθετί που δεν το περιμένεις, τάραξαν τη γαλήνη και η ζωή άλλαξε.

Στα ριζά του λόφου, ένα σπιτάκι εδώ και καιρό έστεκε μοναχό, καθώς τα προβλήματα εμπόδιζαν τους ανθρώπους του να έρθουν στο χωριό. Και να που ο ένας δε θα ξανάρθει πια... Ο Γρηγόρης Ράλλης έφυγε από τη ζωή μόλις στα 62 του χρόνια. Μοναδικός γιος του συγχωρεμένου Στέλιου Ράλλη και της Ευδοξίας Ιωσηφέλλη, λάτρειε το χωριό και φρόντιζε να πηγαίνει όσο πιο συχνά μπορούσε, παρόλο που ζούσε μόνιμα στην Αθήνα. Θυμόταν πάντα τα ανέμελα χρόνια στο χωριό, όπου πέρασε την παιδική του ηλικία. Απολάμβανε όσο τίποτα τη θάλασσα, δεινός ψαροψαρκάς, τις ωραίες βραδιές με τους φίλους στο Ταβάρι. Καθόταν στην καταπράσινη αυλή στο σπίτι με τη γιαγιά Χρυσάνθη, μητέρα της μητέρας του και αδελφή του δικού μου παππού, Σταύρου Κοντού, και καμάρωνε τις γατούλες της γειτονιάς ή ανέβαινε στο δικό μας σπίτι όπου η θεία του χωριού και της θάλασσας ανοιγόταν ανεμπόδιση. Λάτρειε τα παπαγαλάκια του και τα πρόσεχε πώς και τι. Τα τελευταία χρόνια τα προβλήματα της υγείας του δεν τον άφηναν να επισκέπτεται τον Μεσότοπο, κάτι που του στοίχισε πολύ. Προσπά-

θησε, μα τελικά τον νίκησαν τα προβλήματα. Η πρόωρη φυγή του άφησε τη μητέρα του με ένα αναπάντητο γιατί και την αβάσταχτη οδύνη του γονιού που χάνει το παιδί του...

Λίγο καιρό μετά, δεύτερη απώλεια στη γειτονιά μας. Η καλή μας γειτόνισσα μας άφησε ξαφνικά... Η Δέσποινα (Δεσπούλα) Βουγιούκα, το γένος Μοσχόβη, που γεννήθηκε το 1955 από τους Βάιο και Κλεάνθη Μοσχόβη, η μικρότερη από τα αδελφία της, Γιάννη, Χριστίνα και τις δίδυμες Άννα & Μαρία. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, θυμάμαι τη γειτόνισσα Δεσπούλα με τον αγαπημένο της σύζυγο, τον καλόκαρδο και ευαίσθητο Πάνο Βουγιούκα και βέβαια με τα αγόρια τους: τον Γιάννη και το Γαβριήλο, που μεγάλωσαν μέσα στο σπίτι μας κάνοντας καλή παρέα με τα αδελφία μου. Η Δεσπούλα ήταν πάντα με το χαμόγελο και τη γλυκιά κουβέντα παρά την ατυχία της να χάνει σταδιακά την όρασή της από τη νεανική της ηλικία. Ακόμα και μετά την οριστική απώλεια, είχε πάντα το σπίτι της νοικοκυρεμένο και την αυλή της γεμάτη με λουλούδια. Τι χαρούμενες αναμνήσεις μου έρχονται από τα καλοκαίρια που γειτονεύαμε στο μπαλκονάκι του ουρανού, σημείο κατατεθέν στο Κότ'νου Β'νάρ', όπου μαζευόταν πάντα τα καλοκαιρινά απόβραδα όλη η γειτονιά... Η Δεσπούλα και η μάνα της,

γένος Μοσχόβη, που γεννήθηκε το 1955 από τους Βάιο και Κλεάνθη Μοσχόβη, η μικρότερη από τα αδελφία της, Γιάννη, Χριστίνα και τις δίδυμες Άννα & Μαρία. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, θυμάμαι τη γειτόνισσα Δεσπούλα με τον αγαπημένο της σύζυγο, τον καλόκαρδο και ευαίσθητο Πάνο Βουγιούκα και βέβαια με τα αγόρια τους: τον Γιάννη και το Γαβριήλο, που μεγάλωσαν μέσα στο σπίτι μας κάνοντας καλή παρέα με τα αδελφία μου. Η Δεσπούλα ήταν πάντα με το χαμόγελο και τη γλυκιά κουβέντα παρά την ατυχία της να χάνει σταδιακά την όρασή της από τη νεανική της ηλικία. Ακόμα και μετά την οριστική απώλεια, είχε πάντα το σπίτι της νοικοκυρεμένο και την αυλή της γεμάτη με λουλούδια. Τι χαρούμενες αναμνήσεις μου έρχονται από τα καλοκαίρια που γειτονεύαμε στο μπαλκονάκι του ουρανού, σημείο κατατεθέν στο Κότ'νου Β'νάρ', όπου μαζευόταν πάντα τα καλοκαιρινά απόβραδα όλη η γειτονιά... Η Δεσπούλα και η μάνα της,

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

Αντζελα Κοντού

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

- Η Αγγέλα Κοβιού πρόσφερε καφέ, ζάχαρη και κρασί στην μνήμη του συζύγου της Χρήστου Κοβιού.
- Η Δήμητρα Βουρνάζου πρόσφερε πασά και κεφτεδάκια.
- Ο Σταύρος Σκομβούλης πρόσφερε μια καρτέλα αυγά παραγωγής του.
- Ο Δημήτρης Νοικοκύρης έφερε σμέρνες για το τηγάνι.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ο Μιχάλης και η Κλειώ Αγριτάκη ευχαριστούν θερμά το Σύλλογο «Αναγέννηση» για τις τρεις φιάλες αίμα που έλαβαν για πρόσωπο της οικογένειάς τους.
- Η οικογένεια Γεωργίου και Μυρσίνης Βαλαβάνη ευχαριστούν θερμά το σύλλογο «Μεσότοπος» για τις δυο φιάλες αίμα που έλαβαν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Πωλείται διώροφος κατοικία πλήρως και πολυτελώς επιπλωμένη, με κατάστημα, στην κεντρική πλατεία του Μεσοτόπου. Συνολική επιφάνεια 161 τ.μ. Δικαίωμα ύψους 37,56 τ.μ. Έτος κατασκευής 2005. Πληροφορίες στα τηλ. 6947007710 και 6944907176

Έχεις μήνυμα...

Η σκέψη μου απέραντη θάλασσα
τύλιξε το κορμί σου,
στη δίνη του νερού μαζί σου χάθηκα...
Θάλασσες βαθιές, σκοτεινές
που τις σπάθιζε το φως του ήλιου.
Χρώματα χίλια απλώθηκαν μπροστά μου,
μα εσύ είχες πάρει κιόλας το δρόμο
της φυγής...

Σκορπιός

η θεία Κλεάνθη, η γιαγιά Αγγέλα, η μαμά μου, να κουβεντιάζουν και να ρίχνουν και ματιές στα μικρά που έπαιζαν ξεφωνίζοντας εκεί δίπλα. Και έπειτα, στις δύσκολες στιγμές της δικής μας οικογένειας, η Δεσπούλα μάς συμπαραστάθηκε με συγκινητική αγάπη. Και η οικογενειακή φιλία συνεχίζεται και στις επόμενες γενιές, καθώς τα εγγόνια της κάνουν παρέα με τα δικά μας παιδιά.

Το Κότ'νου Β'νάρ' δεν είναι πια το ίδιο. Γιατί τις γειτονιές τις φτιάχνουν οι άνθρωποι που ζουν εκεί. Με την καθημερινή τους διαβίωση, με τα προβλήματα, με τις χαρές, με τη ζωή που πλέκουν. Κι όταν το νήμα αυτής της ζωής κόβεται, και μάλιστα ξαφνικά κι απρόσμενα, τότε οι γειτονιές σωμαίνουν και πενθούν.

Γρηγόρη, σε φαντάζομαι να κολυμπάς στις όμορφες ακτές μας ξένοιαστος...

Δεσπούλα, σε οραματίζομαι σε έναν ανοιξιάτικο κήπο όπου θα βλέπεις επιτέλους τα υπέροχα άνθη και θα χαμογελάς χαρούμενη...

Αντζελα Κοντού

Όσοι επιθυμείτε να στείλετε κοινωνικά, ευχαριστήρια, αγγελίες κ.λπ., απευθυνθείτε στην Ελευθερία Κωσταντή - 6972086696 - ekostadi@gmail.com

100 χρόνια από την «Εξοδο» του Μικρασιατικού Ελληνισμού.

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή και τον ξεριζωμό του ελληνισμού από πατρίδες αλησμόνητες. Η στήλη θα δίνει «ερεθίσματα γνώσης και μνήμης» από αυτόν τον τόπο, που φιλοξένησε και γαλούχησε τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας και που μπόλιασε και το χωριό μας, όπως και τη Λέσβο και την Ελλάδα ολόκληρη με έναν ιδιαίτερο πολιτισμό. Η φειντή χρονιά-σταθμός μας δίνει μιαν ακόμη αφορμή να ξεφυλλίσουμε, να διαβάσουμε και να ξαναδιαβάσουμε το δίτομο βιβλίο του μακαρίτη Πάνου Κοντέλη: «Ο κόσμος ο μικρός... Μεσότοπος Λέσβου, Ιστορικά Λαογραφικά», έκδοση του Συλλόγου μας, όπου στον α' τόμο μέσα από τις διηγήσεις συγχωριανών μας, ανδρών και γυναικών, θα ξαναζήσουμε από πρώτο χέρι τον αγέρα της εποχής και την κοσμοχάλασή του '22, όπως τη βίωσαν οι άνθρωποι μας κι ο μικρόκοσμος του χωριού. Αλλά και άλλα πλήθος βιβλία αφιερωμένα στη Μικρασία μπορούν να είναι εξαιρετικές αφορμές να μάθουμε, να θυμηθούμε, να νιώσουμε, να ζήσουμε...

Ξεκινάμε να γνωρίσουμε τον ερχομό προσφύγων του πρώτου Διωγμού από τη Μικρασία στο χωριό μας το 1914, με πειστήριο την εγγραφή προσφυγόπουλων στο Δημοτικό Σχολείο Αρρένων Μεσοτόπου. Ο τόπος προέλευσης είναι η Σμύρνη, η Παλαιά και κυρίως η Νέα Φώκαια αλλά και ο Βουτζάς, η Λίγδα, το Σερέκιοϊ. Δεν γνωρίζουμε πόσο καιρό έμειναν. Αυτό θέλει παραπάνω έρευνα και στοιχεία. Από το εν λόγω αρχείο φαίνεται ότι τα περισσότερα παιδιά φοίτησαν και την επόμενη χρονιά στο σχολείο μας, ενώ κάποια έφυγαν για Πολιχνίτο.

Προσφυγόπουλα του διωγμού του 1914 στον Μεσότοπο Λέσβου Το 1^ο κύμα προσφύγων από τη Μ. Ασία (Γενικό Πλαίσιο)

Ο μικρασιατικός ελληνισμός άκμασε μέχρι τις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Το 1908, όμως, ανέβηκαν στην εξουσία οι Νεότουρκοι οι οποίοι πήραν μέτρα εις βάρος των ελληνικών, χριστιανικών συμφερόντων. Με το τέλος των Βαλκανικών πολέμων και πριν τον Α' Παγκόσμιο άφησαν στην άκρη τα προσχήματα και ξεκίνησαν οι πρώτοι διωγμοί. Οι Νεότουρκοι είχαν ως στόχο την ομογενοποίηση της Αυτοκρατορίας (στην ουσία τον εξοθωμανισμό της- όπου Οθωμανός σήμαινε

Τούρκος) οπότε το 1914 περίπου 150.000 Έλληνες έφυγαν για την Ελλάδα, ενώ ένας μικρότερος αριθμός κατέφυγε στα βόρεια της Μ. Ασίας.

(Χατζηπαντωνίου 1999, 217-218, Μπουμπουγιατζή 2009, 65-77)

Η Λέσβος αποτέλεσε την πρώτη επιλογή πολλών προσφύγων, όχι μόνο εξαιτίας της γεωγραφικής της θέσης, αλλά και λόγω των δεσμών που είχε αναπτύξει με τα απέναντι παράλια. Έτσι, στον πρώτο διωγμό ένας τεράστιος αριθμός προσφύγων έφτασε στο νησί, οι οποίοι αρνούνταν να μεταφερθούν σε άλλα μέρη της Ελλάδος καθώς ήλπιζαν να επιστρέψουν σύντομα στα σπίτια τους.

(Αναγνωστοπούλου Μαρία 2008, σελ. 21, Αναγνώστου Στρατής 2011, σελ. 63)

Μεσότοπος Λέσβου, Δημοτικό Σχολείο Αρρένων

Στο Μαθητολόγιο του σχολείου με υπογραφή του Διευθύνοντα δασκάλου Ιωάννη Νικ. Κοντέλη, που μόλις είχε έρθει πρόσφυγας από το Αϊβαλί, και με πρώτη εγγραφή στις 22 Δεκεμβρίου 1914 φαίνονται γραμμένοι οι παρακάτω μαθητές που ήρθαν πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία. Οι μαθητές αυτοί είναι γραμμένοι στην β' σελίδα. Η α' σελίδα με αύξοντες αριθμούς από 1-32 λείπει, είναι κομμένη. Υπάρχει μόνο ο τόπος ερχομού τους και φαίνεται ότι πέραν αυτών των συγκεκριμένων ονομάτων, που αναφέρονται λεπτομερώς παρακάτω, γράφτηκαν ακόμη επτά (7) από σχολεία της Σμύρνης και τέσσερις (4) από Φώκαια. Έτσι από τους 69 συνολικά μαθητές που στο σύνολό τους είναι εγγεγραμμένοι στην Α' τάξη υπάρχουν 18+7+4=29 μαθητές που είναι προσφυγόπουλα εκ Μικρασίας. Από αυτά κάποια είναι εγγεγραμμένα στην Α' τάξη, κάποια σε άλλη τάξη, στην οποία και φοίτησαν συμβατικά- ανάλογα με την ηλικία τους. Στον αναλυτικό πίνακα φαίνεται το ονοματεπώνυμο, η ηλικία, ο τόπος προέλευσης, το επάγγελμα πατρός, η τάξη εγγραφής, καθώς και η ημερομηνία εγγραφής.

Από 2^η σελίδα Μαθητολογίου, αύξοντες αριθμοί 33-64, έχουμε:

«**Δροσόπουλος Γεώργιος** του Στυλιανού, 11 ετών, Ν. Φώκαια-ποιμίν Α' τάξη 22/12/1914
Βέλτσος Θόδωρος του Σινάνη, 11 ετών, Π. Φώκαια-ποιμίν Α' τάξη 22/12/1914
Διαμαντής Μιχάλης του Φραγκούλη, 12 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Γ' τάξη 23/12/1914
Διαμαντής Κων/νος του Φραγκούλη, 9 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 23/12/1914
Παμπουκτσόγλου Γεώργιος του Ιωάννου, 8 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 8/1/1915
Τηνιακός Νικόλαος του Γεωργίου, 12 ετών, Ν. Φώκαια-ορφανός Γ' τάξη 8/1/1915
Αβτζής Ελευθέριος του Αγγελή, 9 ετών, Σερέκιοϊ-γεωργός Β' τάξη 8/1/1915
Πεταλίδας Ιωάννης του Νικολάου, 13(;) ετών, Ν. Φώκαια-ορφανός Δ' τάξη 8/1/1915
Πεταλίδας Δημήτριος του Νικολάου, 12 ετών, Ν. Φώκαια-ορφανός Δ' τάξη 8/1/1915
Καραμαντής Γαβριήλ του Μάρκου, 6 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 8/1/1915
Κούκας Γεώργιος του Αντωνίου, 8 ετών, Βουτσάς-γεωργός Α' τάξη 8/1/1915
Καραμαντής Βασίλειος του Μάρκου, 11 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 9/1/1915
Πούλος Κων/νος του Παναγιώτου, 12 ετών, Σμύρνη-έμπορος Ε' τάξη 12/1/1915
Λύκος Αναστάσιος του Χρήστου, 9 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 12/1/1915
Καννουτζής Αντώνιος του Ιωάννου, 11 ετών, Λίγδα (Συκαμιά)-γεωργός Γ' τάξη 12/1/1915
Βέλτσος Δημήτριος του Σινάνη, 7 ετών, Π. Φώκαια-ποιμίν Α' τάξη 13/1/1915
Κατραμάδος Κυριακός του Δημητρίου, 10 ετών, Ν. Φώκαια-λιθοξόος Α' τάξη 15/1/1915
Κούκουλας Ευάγγελος του Αντωνίου, 8 ετών, Ν. Φώκαια-γεωργός Α' τάξη 15/1/1915
(Εν Μεσοτόπω τη 18 Απριλίου 1915 ο Διευθύνων Ιωάννης Ν. Κοντέλης)».

ΜΝΗΜΗ ΣΤΡΑΤΗ ΒΑΣΙΛΑ (1926-2022)

«Έφυγε» στις 25 Μαρτίου στο χωριό μας ο μπαρμπα-Στρατής Γαβρ. Βασιλάς στα 96 του χρόνια... Γεννήθηκε στον Μεσότοπο το 1926 και ήταν βέρος Μαηλιοντίσιος μιας κι ο πατέρας του Γαβρήλιος Γεωργ. Βασιλάς-Σαπλίκος και η μάνα του Ευαγγελία Γαβριήλ Φιλιππίδη-Σάμπουρη είχαν τα περιβόλια τους, τη στάνη και αντίστοιχα τον νερόμυλό τους δίπλα στο ποτάμι. Ο μπαρμπα Στρατής παρέμεινε στον τόπο του άθλοτε τεχνίτης, άθλοτε αγρότης, μα πάντα άξιος δουλευτής. Έφτιαξε οικογένεια με την καλή του, την κυρα-Μαγδαληνή και χάρηκε παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Πιάνανε τα χέρια του και το μυαλό του κοφτερό. Η θέλησή του δυνατή κι όποτε αναλάμβανε αποστολή για το κοινό καλό ήταν μπροστάρνης όσο λίγοι! Ασχολήθηκε με τα κοινά κυρίως στην Κοινότητα και στον Συνεταιρισμό.

Ευτύχησα να τον γνωρίσω κυρίως τις τελευταίες δεκαετίες και κάναμε κουβέντες πολλές... Πότε στον καφενέ, πότε στο σπίτι του, πότε στο αμπέλι του στον Πορτό... Μιλούσαμε για τα περασμένα: τα καλάθια, τα πηγάδια, το νερό, τη ζωή στη Μαηλιόντα και τους νερόμυλους. Μα η κορύφωση ήταν το έργο του ερχομού του νερού από τον Άγιο Κωνσταντίνο στο χωριό το 1976! Έργο στα όρια των ανθρώπινων ορίων, που η πίστη και η θέληση για την υπέρβαση, έφεραν εις πέρας το έργο! Κι εδώ ο μπαρμπα-Στρατής έπαιξε τον δικό του μοναδικό ρόλο, αυτόν του μπροστάρνη στο πεδίο! Και τον ακολούθησαν οι εργάτες συγχωριανοί, στο πείσμα και στην εργατικότητα του!

Θυμάμαι τον λόγο του, όταν είχαμε ένα αφιέρωμα στην καλαθοπλεκτική, μπροστά από το Λαογραφικό Μουσείο τον Αύγουστο του 2011. Ήρθε αρματωμένος με βεργιά αργαλιάς και καλάμια παρέα με την εγγονή του Μάγδα, έκασε στα σκαλο-

πάτια του σπιτιού τ' Απουστουλήλι(ι) κι άρχισε να πλέκει ένα καλάθι. Στο τέλος τον κάλεσα να κάνουμε δημοσίως μια κουβέντα στην πεζούλα του σπιτιού του φίλου του, μπαρμπα-Παναγιώτη Σαραντίδη, γιατί ήταν κόσμος τριγύρω κι ανάμεσά τους πολλά παιδιά κι ήταν ευκαιρία μεγάλη να ακούσουμε έναν καλαθοπλέκτη! Τον ρώτησα και «ποιος του έμαθε αυτή την τέχνη;». Και περίμενα ότι θα μου έλεγε ο τάδε γείτονας, ο τάδε παππούς... Και μου απαντά: «**Η ανάτζ' (ανάγκη), δάσκαλη μ' γκ(ι) έμαθη!** Γιατί τότες δεν είχαμι κίπουτας για να βάλουμε μέσα ένα μπαχτασιβαν(ι)κό... Μια ντουμάτα, μια μιτ'τζάνα! Πλαστικά τση τέτοια, δεν είχι είτότις, κ'βάδις σιδιρέν(ι) αραιά τση πού... **Η ανάτζ', αυτή μι έμαθη!**». Έμεινα για λίγο άφωνος μπροστά στη σοφία των λόγων του...

Κάθε φορά που φεύγει για το στερνό ταξίδι ένας συγχωριανός ή μια συγχωριανή, που κουβεντιάσαμε και καταγράψαμε στιγμές της προφορικής τοπικής μας παράδοσης -τα τελευταία 35 χρόνια- ξεκολλά ένα κομμάτι της ψυχής μου... Όταν όμως φεύγουν πλήρεις ημερών, σταυροκοπιέσαι και νιώθεις αναπαυμένος, που κάτι σώσαμε... Και πως αυτό που λέμε στο τελευταίο ξόδι, «αιώνια η μνήμη», δεν είναι κενός λόγος. Η μνήμη μένει αιώνια όταν μένουν τα χνάρια των ανθρώπων μας ζωντανά! Και στέκει αιώνια ζωντανός ο λόγος τους, ο σοφός, και τα έργα τους...

Κάθε φορά που ανταμώνουμε με τον μπαρμπα Στρατή τα τελευταία χρόνια, κι αναρωκιόμασταν: «πως τα πας;», ο μπαρμπα Στρατής μου 'ήλεγε: «**Δάσκαλη, καλή τσ' άξια, αφού πουρπατούμι, τσ' έχουμι τα λουγικά μας.... Αλλά μεις πια είμισι πά' σντουν άτζουρα!!!**» (το περιμετρικό λιθόχυστο του αλωνιού). Στο χέλιος, ένα βήμα δηλαδή πριν τη μετάβαση στην αιωνιότητα, σάητο που το έκανε, πριν λίγο καιρό, ο μακαρίτης πλέον μπαρμπα-Στρατής...

As είναι ελαφρύ το χώμα της μεσοτοπίτικης γης που τον σκέπασε...

Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά του Γιώργου και Βασιίλη, στους λοιπούς συγγενείς. Καλό ταξίδι μπαρμπα-Στρατή...